

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. P.18.0372.F

M. I.,

Mr. Mathieu Simonis, advocaat bij de balie te Luik.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest – nummer C449 - van het hof van beroep te Luik, kamer van inbeschuldigingstelling, van 29 maart 2018.

De eiser voert in een memorie die aan dit arrest is gehecht, drie middelen aan.

Raadsheer Eric de Formanoir heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Michel Nolet de Brauwere heeft geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

(...)

Tweede en derde middel samen

In zoverre het tweede middel schending aanvoert van de artikelen 127 tot 130, 132 en 133 Wetboek van Strafvordering, zonder te verduidelijken hoe en waardoor het arrest die bepalingen schendt, is het onduidelijk en bijgevolg niet ontvankelijk.

Tweede middel, eerste onderdeel, en derde middel

Het tweede middel, eerste onderdeel, voert schending aan van artikel 19, § 3, Voorlopige Hechteniswet. Het verwijt het arrest dat het nalaat om, met een wettige en relevante motivering, het gebrek aan motivering in het bevel tot aanhouding te verhelpen met betrekking tot de keuze voor het huis van arrest te Brugge. Nochtans moet het bevel tot aanhouding krachtens die bepaling in beginsel ten uitvoer worden gelegd in het huis van arrest van de plaats waar het onderzoek wordt gedaan of van het arrondissement waar de inverdenkinggestelde is gevonden. Die motivering drong zich des te meer op omdat de beslissing van de onderzoeksmagistraat om die regel niet toe te passen ernstig afbreuk doet aan het recht van verdediging van de eiser, door de verre verplaatsingen waartoe dit zijn familie en zijn advocaat verplicht om hem te komen bezoeken en omdat hij in een instelling is geplaatst waar het Nederlands de voertaal is, een taal die de eiser niet machtig is.

Het derde middel voert schending aan van artikel 20, § 1, Voorlopige Hechteniswet. Het voert aan dat het arrest dat ondanks de praktische moeilijkheden waartoe de plaatsing van de eiser in het voormelde huis van arrest aanleiding geeft, niet beslist hem over te brengen naar een dichter bij het kantoor van zijn advocaat gelegen instelling, het voormelde artikel, dat bepaalt dat de verdachte onmiddellijk na zijn eerste verhoor door de onderzoeksrechter recht heeft op vrij verkeer met zijn advocaat, overtreedt.

Artikel 19, § 3, Voorlopige Hechteniswet bepaalt dat indien de rechter bij wie de zaak aanhangig is, in de loop van het onderzoek een bevel tot aanhouding verleent, bij dat bevel kan gelasten dat de verdachte zal worden overgebracht naar het huis van arrest van de plaats waar het onderzoek wordt gedaan en indien in het bevel tot aanhouding niet wordt bepaald dat de verdachte aldus zal worden overgebracht, hij in het huis van arrest blijft van het arrondissement waar hij gevonden is, totdat de

raadkamer heeft beschikt overeenkomstig de artikelen 127, 128, 129, 130, 132 en 133 Wetboek van Strafvordering.

Uit die bepaling volgt niet dat het bevel tot aanhouding slechts ten uitvoer kan worden gelegd in het huis van arrest van de plaats waar het onderzoek wordt gedaan of van het arrondissement waar de verdachte is gevonden en evenmin dat de onderzoeksrechter, wanneer hij de tenuitvoerlegging in een ander huis van arrest beveelt, zijn beslissing dienaangaande bijzonder met redenen moet omkleden.

In zoverre het tweede middel, eerste onderdeel, van een andere rechtsopvatting uitgaat, faalt het naar recht.

De appelrechters hebben geoordeeld dat de gegevens in verband met de persoonlijkheid van de eiser, die zij hebben verduidelijkt, de keuze voor het aangewezen huis van arrest volledig verantwoorden. Het arrest oordeelt ook dat, hoewel die toestand tot praktische problemen kan leiden, de eiser niet het concrete bewijs levert van de miskennis van zijn recht van verdediging die daaruit is voortgevloeid en evenmin van zijn bewering dat zijn familie hem onmogelijk kan komen bezoeken.

Met die vaststellingen hebben de appelrechters, na een beoordeling in feite en zonder de in het middel bedoelde bepalingen te schenden, naar recht beslist dat, eensdeels, de keuze van de onderzoeksrechter voor de in het bevel tot aanhouding aangewezen instelling relevant was, gelet op de persoonlijkheid van de eiser, en dat, anderdeels, de problemen die inherent zijn aan de plaats waar de voorlopige hechtenis wordt ondergaan, niet *in concreto* tot gevolg hadden dat het recht van verdediging van de eiser of diens recht op vrij verkeer met zijn advocaat werd miskend.

In zoverre kunnen de middelen niet worden aangenomen.

In zoverre, voor het overige, de middelen verplichten tot een onderzoek van de feiten van de zaak, waarvoor het Hof niet bevoegd is, zijn ze niet ontvankelijk.

Tweede middel, tweede onderdeel

Het middel voert aan dat de keuze voor het huis van arrest, waarvan de wettelijke grondslag artikel 19 Voorlopige Hechteniswet is, slechts gemaakt kan worden met inachtneming van artikel 41 Taalwet Bestuurszaken, dat van openbare orde is. Volgens het middel heeft de onderzoeksrechter die bepaling geschonden door de eiser,

die geen Nederlands spreekt, in een huis van arrest te plaatsen waar het Nederlands de voertaal is. Het middel verwijt het arrest dat het dit in de conclusie van de eiser aangevoerde verweer niet beantwoordt.

In zoverre het middel het vergeefs in het eerste onderdeel aangevoerde middel, dat schending aanvoert van artikel 19, Voorlopige Hechteniswet, herhaalt, is het niet ontvankelijk.

Krachtens artikel 41, § 1, Taalwet Bestuurszaken maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De onderzoeksrechter is niet bevoegd voor de interne administratieve rechtspositie van een aangehouden verdachte. Artikel 41 Taalwet Bestuurszaken is dan ook niet van toepassing op de onderzoeksrechter die een bevel tot aanhouding uitvaardigt.

Het middel, dat uitgaat van een andere rechtsopvatting en geen gevolgen heeft voor de wettigheid van het bevel tot aanhouding, hoeft door de appelrechters niet te worden beantwoord.

In zoverre kan het middel niet worden aangenomen.

Tweede middel, derde onderdeel

Het middel voert aan dat het arrest oordeelt dat de gegevens in verband met de persoonlijkheid van de eiser, die het Frans als taal van de rechtspleging heeft gekozen en geacht wordt geen Nederlands te begrijpen, de keuze van de onderzoeksrechter voor de in het bevel tot aanhouding vermelde gevangenis gelegen in het Nederlandse taalgebied ten volle rechtvaardigen. Hierdoor behandelt het de Nederlandstalige aangehoudene die onder een regime van verhoogd toezicht moet worden geplaatst en die in een instelling gelegen in het Nederlandse taalgebied zal worden geplaatst, en de Franstalige aangehoudene die onder datzelfde regime moet worden geplaatst en die, bij gebrek aan een dergelijke instelling in het Franse taalgebied, eveneens in een instelling gelegen in het Nederlandse taalgebied zal worden geplaatst, op dezelfde wijze. Aldus zouden de appelrechters zich schuldig hebben gemaakt aan een rechtstreekse of onrechtstreekse discriminatie op grond van de taal,

wat bij de artikelen 3 en 14 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie verboden is.

De beslissingen inzake voorlopige hechtenis houden geen verband met het toepassingsgebied van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie.

Het middel dat volledig uitgaat van een andere rechtsopvatting, faalt naar recht.

Ambtshalve onderzoek

De substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen zijn in acht genomen en de beslissing is overeenkomstig de wet geweest.

Dictum

Het Hof,

Verwerpt het cassatieberoep.

Veroordeelt de eiser tot de kosten.

Aldus geoordeeld door het Hof van Cassatie, tweede kamer, te Brussel, door sectievoorzitter Benoît Dejemepe, en de raadsheren Françoise Roggen, Eric de Formanoir, Tamara Konsek en Frédéric Lugentz, en in openbare terechtzitting van 11 april 2018 uitgesproken door sectievoorzitter Benoît Dejemepe, in aanwezigheid van advocaat-generaal Michel Nolet de Brauwere, met bijstand van griffier Tatiana Fenaux.

Vertaling opgemaakt onder toezicht van raadsheer Erwin Francis en overgeschreven met assistentie van afgevaardigd griffier Véronique Kosynsky.

De afgevaardigd griffier,

De raadsheer,